

ดอกไม้เมืองเหนือ

ผู้ประพันธ์ นายชยานนท์ ทิงาเครือ

มโนใน	หัวใจจิ้นจ้อย	เดินชมดอกสร้อย	ตี้คอยตั้งตำ
ใส่ปุ๋ยฮตน้ำ	หลายยามแล้วหนา	เริ่มออกดอกมา	ป่าใจจิ้นสู้
หัน"ดอกหอมนวล"	ैयाวนจู้ผู้	เหมือนจวนจายดู	ดอกไม้
"จ้อล่อ"อินทนิล	ยุพินน้องไท้	นั่งชมอยู่ไ้	ฮ่มมัน
"บัวระวง"นี้	เป็นตี้ฮู้กัน	ดอกประจำวัน	ของป้อเนื้อเจ้า
"ดอกเสี้ยว"ชาวแกม	ม่วงแซมบ่เศร้า	งดงามบ่เบา	ดอกนี้
อีก"ดอกชะยอม"	กลิ่นหอมสิบลี	เหลือตี้เอ่ยอ้าง	พรรณนา
"สบันงา" นั้น	เครือพันธุ์พุกษา	กลิ่นหอมไชยมา	ยามฟ้าบ่แจ้ง
แหมดอกนั้นหนา	เหมือนฟ้ามาแก้ง	กลิ่นเหม็นรุนแรง	บ่พัก
แต่ดอกนั้นหนา	งามตำยั้งนัก	เกินจักเอ่ยฮู้	รำพัน
"คำบู้จู้"นี้	ตี้เฮาฮู้กัน	สีของดอกมัน	อำพันเป้งป้อย
"ลัมแล้ง" แหมหนา	งามตำฮ้อยหล้อย	ยามปีใหม่กอย	เป้งแหละ
เหลืองเป็นทิวแถว	ตำแนวป่าแพะ	จวนแวงถ่ายฮูป	ฮีมตาง
ราชพฤษนี้	เอ็นตี้ภาคกลาง	ดอกคุณเนื้อนาง	ตางฮีสานเจ้า
"ตะหล้อม"งามตี้	บ่หมิ่นหม่นเส้า	บานเมินแต่เฮา	บ่จำ
"ดอกจำปาลาว"	เหลืองชาวงามล้ำ	ตี้ไค่ฮ้อย้า	หยิบมา
หลากหลายจาดเจือ	ก่อเกี้ยววงศา	สีสรรนั้นกา	นักหนาบ่หน้อย
อีก"ดอกบัวตอง"	เรื่องรองบ่ด้อย	งามอยู่บนดอย	ทุ่งนี้
"เอื้องเผิง"เอื้องคำ	ลำนากกล่าวจี้	เหมาะตี้ใส่หิ้ง	ปู้จา
ไหว้สาพระพุทธร	บริสุทธีหนา	แหมดอกนั้นกา	"บัวผัด"เนื้อเจ้า
หรือทานตะวัน	เหมือนกันน้องหน้า	ปลูกเต็มดอยเฮา	งามนัก

ภูผี้งเก้สร	ภมรนั้นจัก	ชอบมักเกลือกกั้ว	สุคนธ์
"เกิดชะวา"นี้	งามดีหน้าฝน	ออกดอกขาวยล	บ่หม่นหมองไหม้
กลิ่นหอมไชยมา	จายคาบ้านใกล้	หอมจิ้นทรงใน	ยั้งแล้ว
แหมดอกนั้นกา	บ่คราคลาดแคล้ว	จื้อว่า"ดอกแก้ว"	นามดี
มงคลเพริดแพ้ว	ฝ่องแผ้วราศรี	หื้อฮ่มเงาดี	เป็งกับวัดเจ้า
"ซอมพอ"ดอกสวย	เหมือนตวยตางเข้า	สวรรคัลำเนา	ป่าพฤษ
ชมดอกในสวน	รัญจวนระลึก	หวลนึ่งถึงหน้า	นงเยาว์
"ดอกส้มสุก"นี้	งามดีบ่เฉา	ดอกโตกลำเนา	ฮ้องตามถิ่นใกล้
แหมดอกนั้นหนา	จื้อว่า"คำใต้"	เหลืองสวยวิไล	หยาดฟ้า
"ดอกกำสะลอง"	เหมือนน้องทายทำ	หื้ออ้ายรอถ้า	เด็ดดม
ขาวนวลหอมนั้	น่าฮักเหมาะะสม	ยิวหื้อชายชม	ดอมดมน้องเหน้า
กำสะลองคำ	บ่ดำบ่เศร้า	สีเหลืองพริ้มเพรา	งามนั้
แต่กลิ่นบ่หอม	คนบ่ต่อมตัก	เหมือนจักกำเข้า	เปรียบนา
สวยแต่รูปนั้น	เพียงอันหน้าตา	หากไร้ราคา	จูบบ่หอมเจ้า
สิบเก้าดอกงาม	ติดตามคอยเฝ้า	ยกตัวอย่างเอา	แค่นี้
ฮ้ายาวมา	ฮู้จักกล่าวจี้	ปลดลงตืดหนี	แล้วนา
ขอวันทา	ลาไปเต้าฮี้	เต้านี้ว่าดวงลง	ก่อนแลนายเฮย